

CALICUL

humor și satiră.

Apare la prima fiicărei luni în Sibiiu.

Abonamentul: Pentru Austro-Ungaria pe an 2 fi. 60 cr., pe $\frac{1}{2}$ an 1 fi. 50 cr.; pentru România pe an 7 franci, pe $\frac{1}{2}$ an 4 franci. Inserțiunii: De un șir petiț 6 cr. și 30 cr. timbru.

Abonamentele, manuscriptele, inseratele etc. se adresează la: Redacțiunea Calicului în Sibiiu.

Tulvai că arde! *)

Între ceriu și pământ s'au petrecut și se petrec lucruri, pe cari nu le înțeleg cei mai mari filosofi, dar nici cei mai geniali măgari. Eu nu pot număra toate aceste lucruri, pentru-că nu sum născut redactor, mai puțin mare filosof, și genialitatea mea măgărească nu m'a pus batăr în plăcuta poziție de a me putea numera între regulatorii ereditari ai opiniunii publice în părțile acelei lumi, care se luminează de luna „Telegrafului Roman“.

Două lucruri neînțelese de omenimea neînzestrată cu înțelepciune supralunară sînt însă următoarele: Legenda despre sântul Macarie și focul din strada Măcelarilor, care a alarmat în 29 Decembre 1880 v. întreagă cetatea Sibiului.

Despre sântul Macarie — așa cred — povestesc legenda, că rogându-se lui Dumnezeu emana din anima lui, cu deosebire

*) Cer scusa P. T. Abonenți, că me veș necesitat a folosi acest loc, destinat pentru humor general, în chestie personală.

nóptea, o flacăra de foc, care pătrundea nu numai prin chilia, dar chiar și prin coperișul mănăstirei, în care locuia acel sânt. Lumea credea atunci că s'a aprins mănăstirea, până ce s'a convins, că acel foc izvoresce direct din anima sântului Macarie.

Și eu cred în adevărul acestei legende, decând m'am convins, cătă minte sănătósă s'a ars în decursul veacurilor trecute sub coperișele mănăstirilor și cu atât mai mult, decând am vedut cu ochii focul de dăunăđi în strada Măcelarilor.

În nóptea din 29 spre 30 Decembre 1880 v., în óra strigóiclor, se trăgea clopotele tuturor bisericelor, afară de cea grecească, care n'are clopote, într'o dungă. Tobele sfărâiau prin tóte stradele alarm! Tulvai că arde, striga tótă lumea pomenită din somn! Trâmbițele și carăle pompierilor zguduiau pământul. Arde! foc, perire! Unde? În strada Măcelarilor Nr. 43! Tótă lumea s'a concentrat la acest punct al cetății. Coperișul casei Nr. 43 înfățișă o flacăra de foc înspăimântátóre, de care se înroșise ceriul cumpłit.

Dar ce surprindere admirabilă! Nu era foc pământesc mistuitor de munca mânilor omenesci. Era un foc su ranatural. Cristea, redactorul „Telegrafului Roman“ scria în óra strigóiclor, la un articol pentru foia sa, și flacăra de foc, ce se vedea, nu era alteeva, decât o fosforisare a creerilor lui, care în urma reflexului lunei arunca scântei prin coperișul casei, în care locuiesce, și care se părea că se mistuiesce de para focului. Iată ce a scris Cristea până-ce se delecta publicul înspăimântat la pirotehnica supranaturală :

„Parturiunt montes, nascitur ridiculus mus.“
S'au „scremut“ munții și au născut un șoarece ridicul. Dar nu șoarece, ci o pupază de crăciun a produs „scremătura“. Un domn Șuluț, cunoscut din șoadele sale „lacrimi ferbinți“, a dat publicului o necualificabilă verigă din lanțul ordinei de bătălie, indicată de noi mai în toamnă. „Opul“ acesta din

urmă e frate bun cu soru-sa „Anticritica“ de deuneșile, căci ambe se vede cu ochi cu sprâncene că au aceeași părinți. Ce e mai mult, dacă n'ar fi o deosebire de timp, ai crede că sînt gemeni, că și unul și altul au însușirea, de a încerca să deosească figura cea impositantă a Marelui Șaguna, de care părinții „opurilor“ nici după opt ani aproape nu pot dormi liniștiți. Sirmane ființe sêrace de inteligență și sêrace de putere morală! Cercară să derime creațiunile lui prin mediul „Observatoriului“: n'a succes; au încercat aceeași cu procesul de presă: în zadar; au pus „Anticritica“ să „bombardeze“ deadreptal asupra umbrelor lui Șaguna: aceste au ramas mărețe cum au fost, eară bombardatorii s'au făcut ridiculi; vine „cavalerul“ Șuluț ca să arete că dênsul pe lîngă aceea că nu e literat este și malițios. Părinții „venerabili“ și „ilustri“ ai acestor produse în presimțul lor că nu va fi de ajuns nici cu atacul „cavaleresc“, s'au îngrijit de un „Calic“ țigân sc de prima clasă, cea din urmă scăpare a caliciei spirituale. Că mai trudă de oameni cu aspirațiuni mari de a fi conducătorii Românilor! Ei în răpirea lor de a strica uită că ei singuri se fac babe deșerte. Căci acum când „satul a început să ardă“ au început să se — peptene!“

Cui nu-i stă, cetind aceasta mică dar încă nepremiată apologie a lui Șaguna, mintea în loc, acela n'are minte. Trei zile înainte de nașcerea mea, me face „Telegraful Roman“, membru al unui complot, care s'ar fi conjurat a despoia impositanta figură a lui Șaguna de merite. După „Observatoriul“, „procesul de presă“, „anticritica“, și „memoarul lui Iosif Sterca Șuluț Nr. III“, combinează „Telegraful Roman“, că are să urmeze „Calicul“ cu: „Dă cu Bánfy“. O combinațiune de ordin de bătălie mai înțeleptă ca a lui Cristea nu affi la dece părechi de boi!

Spre orientarea onoratului cetitor permit că eu n'am scris în „Observatoriul“ decând există nici o buche. Sub durata „procesului de presa“ n'am cugetat la altceva decât la întrebarea: Ce cantitate de săpun s'ar recere la spălarea murdăriilor, câte le-a produs „Telegraful Roman“ dela mórtea lui Şaguna încóce? La imposanta figură a lui Şaguna nu n'aş fi cutezat a cugeta în momentul când şedea Cristea pe banca criminaliştilor, pentru-că nu mi-aş fi putut închipui mărimea lui Şaguna, fără de a vedea totodată cum-i sar lui Cristea reverendele din spete.

De „anticritică“ şi de „memoarul lui Iosif Sterca Şuluţ Nr. III“ am sciut înaintea de eşirea lor atât cât a şciut redactorul „Telegrafului Roman“. Ear cine a cetit biografia premiata a lui Şaguna s'e-i saie ochii. Tot ce sciue eu despre acéstă biografie e 1. Că s'a scris de Şaguna. 2. Că s'a falsificat de Popea. 3. Că s'a premiat cu bani d'ai lui Şaguna. 4. Că costă 2 fi. 50 cr. până la 4 fi. 50 cr. 5. Că se dă popilor sub chipul şi asemănarea adjutului împerătesc, şi jidanii de pe sate nu le creditează nici o cinzacă de rachiu pe ea. —

Dacă-mi vor dovedi sanchopanzii dela „Telegraful Roman“, că a sciut cineva de eşirea „Calicului“ înaintea de publicarea anuniului literar, afară de un singur amic, sau că m'am consultat cu cineva despre edarea şi ţinuta lui, atunci me duc la tóte tîrgurile de tără din Transilvania şi strig în gura mare: „Ómeni buni, s'e nu credeţi că Cristea vede numai până-n vârful nasului!“

Eu am cunoscinţă despre Şaguna din propria mea atingere cu el în decurs de 15 ani. Până era Şaguna în viaţă mergeam la biserică numai ca s'e me uit la el. Decând a murit nu mai merg la biserică, pentru-că m'am convins că clericalamităţile,

cari trăiesc ađi în Sibiiu din biserică și le place a se numi următori ai marelui Andreiu — esceptând pe popa ordinar — n'au învățat nimica dela Șaguna, ci carambolează unul de altul, ca niște găini bete, în credința că fac serviții lui Dumnezeu.

Eu n'am lipsă de biografia premiată a lui Popea ca să cunosc mărimea lui Șaguna. Eu sciu, că Șaguna a fost mare și a apărut și mai mare prin nulele, care se aflau lângă el.

Mai puțin am lipsă de „anticritică“ sau de memoarele lui Iosif Sterca Șuluț, ca să cunosc slăbiciunile lui Șaguna. Eu sciu că Șaguna a avut și slăbiciuni, dar sciu și aceea, că slăbiciunile lui Șaguna au adus mai mult folos biserecii noastre, decât tóte virtuțile următorilor lui. Aici jace mărirea lui Șaguna.

Eu, când aud numele „Șaguna“, 'mi iau totdeauna pălăria de pe cap. N'am scris nici nu voi scrie în viața mea un cuvânt, prin care să încerc a despoia impositanta figură a lui Șaguna de merite. Servițiul acesta i-l face lui Șaguna biografia lui Popea într'o măsură, cum țece calici nu sunt în stare să o facă.

Calicul.

Urzică Scandalografescu.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

„Boierii din Țera Oltului, sau după terminologia transcarpatină : „Boieri încinși cu teiu“ au proclamat în capitala lor, Făgăraș, trecerea necondiționată pe terenul politicei activității“ ! Așa strigă bătând din pinteni foile magiare, cari propoveduiesc imperația lui Kossuth, dela Laita până la punctul geografic, unde intră Hârtibaciul în Marea Neagră, și dela polul Tarnopol, până la scândurile, pe care juca dăunăți diplomația europeană valsul demonstrativ după flota lui Gladstone.

Din istoria veche au puțină cunoștință foile lui Kossuth, și de aceea nu sînt în stare a aprețui însemnătatea lui : „Dummer Kerl von Fogarasch.“ Necunoștința istoriei nouă de 18 ani încóce însă, care învătă, că boierii din Țera Oltului au fost neintrerupt activi, decând esistă rachiul constituțional, atare necunoștință nu i-o póte erta lui Egyetértés și cons. nici cel mai rá'os boier, care a esistat decând s'a brăzdat Oltul până ađi.

Într'o categorie cu boierii din Țera Oltului pune Egyetértés și cons. pe „Telegraful Roman“ și pe Prea Sântia Sa Vicariul arhiepiscopesc, Nicolau Popea, ca conducător al preoților români, afirmând că și acestia s'ar fi dechiarat pe față ca părtinitori ai politicei activității.

Stând lucrurile așa, că „Telegraful Roman“ și Prea Sântia Sa părintele vicariu arhiepiscopesc Popea, au dat mâna cu boierii din Țera Oltului, cari sunt aprópe toți uniți, nu mai rămâne nici o îndoială, că ne aflăm în ajunul apropierii Sibiiului de Blaj și vice versa.

Deși se afirmă cu multă pozitivitate, că „Telegraful Roman“ și Prea Sântia Sa vicariul arhiepiscopesc Popea dimpreună cu popii sei, n'au potut încheia atare alianță politică cu boierii din Țera Oltului în starea tređiei, mie t t nu-mi vine a crede, că și pe accia rachiul i-a motivat la declararea pe față a politicei activității. Nu pentru-că „Telegraful Roman“ și Prea Sântia Sa vicariul arhiepiscopesc Popea — de popii lui nu me leg — țin în politică sus și tare la scriptura, care ȃice: „Ce folos de cel mai bun rachiu pământesc, dacă lipsesce credința cea adevărată.

De aceea s'a și aflat „Telegraful Roman“ amar înțepat în ambiție prin descoperirile lui Egyetértés și consorti și a dechiarat cu indignațiune, că el dela început a purtat numai ghiarale mâței sale politice în sac. Prea Sântia Sa Vicariul arhiepiscopesc Popea și popii sei n'au făcut încă nici o dechiarățiune. Eu pot însă asigura pe Egyetértés și consorti, că se află în rătăcire, dacă cred, că Prea Sântia Sa vicariul arhiepiscopesc Popea și popii acestuia, se pot privi de șóreci față cu mâța politică a „Telegrafului Roman“.

„Telegraful Roman“ și-a scris dela început pe stindardul seu politic „activitate“ și desí mulți vor a afirma, că con-

clusele conferinței naționale dela Mercurea s'au adus cu unanimitate, totu-și nu se pôte nega fără mustrare de cuget, că între primii soboli, cari s'au arătat pe livețile politicei naționale române ca opozițiune pasivă, s'a ivit „Telegraful Roman.“ Să fim așadară drepti și să concedem, că „Telegraful Roman“ a fost ab initio pentru politica activității. Dar și mai mult, eu cred că politica „Telegrafului Roman“ a esistat încă înainte de facerea lumii, pentru-că altcum nu sciu de unde ar fi luat Dumnezeu chaosul.

„Activitatea esprimă viață“, dice „Telegraful Roman“. Principiul acesta e tot atât de adevărat, precăt e de vechiu. Acest principiu l'a urmat și țiganul voind a mântui nemorirea sufletului tată-sen. Când era tatăl țiganului se-și dea sufletul, i-a pus acesta pipa-n gură, i-a prins sufletul în butea pipei, și de-atunci cându-i forăie pipa tragând tutun, țiganul crede, că forăie sufletul tată-sen.

„Telegraful Roman“ crede: „Că activitatea, pentru a ajunge și românii la o sörte mai bună, nu pôte fi nici odată compromițetóre.“ Are förte drept „Telegraful Roman“, pentru-că nici eu nu cred, că cu pasivitatea s'ar fi potut face un palat în virful ghetariului din grădina lui Gerliczy. Și dacă mai pune omul lângă activitate și nițică credință adevărată, atunci se implinesce și prorocia lui Isaia prorocul, Cap. 11, 12 Stich 7, care dice: „Vaca și ursóica vor pasce, împreună vor odihni puii lor; leul va mânca paie ca și boul!“

Da! da! Activitatea va duce pe români la o sörte mai bună! Și eu cred așa! Dar pentru-ce nu prind o dată aceia, cari strigă mereu după activitate, boul de corn? Ocașiune mai binevenită n'a esistat, decând cunosce limba română termenul „activitate“, ca la conferința națională din Sibiu în 1878.

La începutul conferinței naționale din Sibiu în 1878 se

aflau mai mulți mântuitori activi ai națiunii române, decât capete în această națiune. Totul era în mâna politicilor dela „Telegraful Roman“. Și când era să se pronunțe verdictul despre politica națională pe baza principiilor de solidaritate adoptate, ce au făcut politiciii dela „Telegraful Roman?“ Răspunsul ni-l dă povestea despre măța, care a mâncat trei funți de carne. Nevasta a cumpănit măța, acesta a tras tocma trei funți. Atunci a dis nevasta: „Asta-i carnea, dar unde-i măța?“

Nota din urmă ce a trimis Sultanul către marile puteri europene în chestiunea grecească, se ține că e lipsită de ori-ce tact. Faptul acesta ne îndreptățește la presupunerea, că, acea notă s'a compus de cântăreții dela biserica grecilor din Sibiiu.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Liszt Ferencz, vestitul music al statului magiar, petrece acum în Budapesta, și cel puțin de present nu se poate afirma, că cele 4000 fi. cari le trage din visteriile erariului nostru, le consumă în străinătate.

Eu nu știu ce servicii face Liszt Ferencz statului nostru, în străinătate, pentru cele 4000 fi., sum însă convins, că dacă s'ar decide ministrul președinte Tisza a trăi afară de Ungaria, fii lui Arpad i-ar vota sub strigări de „éljen“ și 8000 fi. pe an.

În recompensa celor 4000 fi. cari le trage Liszt Ferencz de atâta ani din erariul nostru, ar fi de dorit ca să compună marele music national în favorul statului nostru batăr două harmonii originale: O harmonie între fracțiunile partidelor dietale, și alta între venitele și erogatele statului nostru.

În opidul Rășinari resuflă credința dreptcredincioasă gr.-or. pe 11,347 de nări. Reșinarul posedă două biserici mari, cu patru parochii regulate, a căror vacanță se ametește de timp îndelungat prin un singur popă neregulat. Despre acesta se povestesc, că i-ar fi dîs odinióră arhiercul: Vrednic este!

La Boboteaza trecută a fost peopul dreptcredincios al Rășinariului plin de îngrijiri, ca nu cumva să plesnească punga ecumenică a unicului lor preot și i-a dat doi panduri întru ajutoriu, ca să încaseze competențele din parochiile necompetente lui.

Nu demult certându-se în Șmig câțiva țigani pădu-reți cu preotul lor gr.-cat. le-a trimis mărutul nostru consistoriu la moment un popă și le-a făcut și biserică.

De unde vine purtarea vitregă a mărutului nostru consistoriu față cu Rășinari și de unde cea splendidă cu țigani din Șmig? Nu cumva de-acolo, că în Rășinari s'a înmormântat Andreiu cel Mare, și Șmigul s'a designat pentru păstrarea osămintelor unui Andreiu mai mic?

Sper că fôia noastră clericală, Capuținêrul din strada Măcelarilor, ne va da deslușirea recerută.

Esperința autonomă, de care ne bucurăm decând a întrat și Sibiiul în concertul comitatelor magiare, a născut următorea gâcitoare: „Ce diferință e între adunarea generală a comitatului Sibiiului și între o turmă de oi“?

Mulți meșteri de gâcitori au deslegat gâcitoria noastră comitatensă așa: „Diferința este în faptul, că adunarea generală a comitatului Sibiiului merge după Lup (Wolf) precând turma de oi merge după cioban“!

Eu încă mi'am spart destul capul, dar n'am aflat nici o diferință.

Între alte societăți de întreprinderi, la a căror numire i-și pune fiecare om precaut mâna pe pungă, se află în Budapesta și o societate, de care nici numele eredit delă părinți nemagiari nu mai e sigur. E societatea pentru magiarizarea numelor de familii.

În zilele trecute — spun diarele magiare — s'a prezentat o deputațiune a acelei societăți la ministrul finanțelor noastre Szapáry și l'a rugat pentru magiarizarea numelor de familii. Ministrul finanțelor noastre, nu numai că n'a dat deputațiunea acésta afară, precum a făcut cu deputațiunea c mercianților în chestia dărilor de consum pentru cafea zăhar și bere, ci din contră a as'gurat-o de concursul seu binevoitor la stergerea onerósei taxe, mai adăugând că și în comisiunea financiară s'a ivit părerea pentru reducerea taxei de la 5 fi. la 50 de cr.

Se vede că natura de vampir, mult imputată ministrului finanțelor noastre, nu se manifestează față cu toate izvórele venitelor statului, devreme-ce pentru un bagatel de 50 cr. e aplecată a concede fiăcarui muritor, ca să contribuie la darea de consum pentru cafea zăhar și bere sub un nume magiarizat. Cine posedă ađi 50 de cruceri și un nume, care nu-i mai mult vrednic, póte deveni în 24 de óre magiar pur original.

Eu nu cunosc statutele societății din Budapesta pentru magiarizarea numelor de familii, îni vine însă a crede că nu e o societate fundată pe acții, care dispune de parale, pentru-că n'am auđit ca să fiă părăsit cassariul ei Ungaria luând din eróre și paralele societății cu sine.

Prorocul Bileam.

Despre întâmplările în luna lui Februarie.

D. 1. Ziarul „Binele Public“ pretinde în articolul seu de fond, scris cu mult foc, ca se se desgrópe toți jidanii, cari au reposat înaintea promulgării legilor despre împământenire, se se emancipeze și apoi se se îngrópe cu libertate cu tot.

L. 2. Din cauza furtunelor ecuinocțiali rămâne comunicațiunea între Sibiu și Blaj încă întreruptă. Telegraful bate mereu, cu tóte că observatoriul expert constată urcarea barometrului confesional.

M. 3. În Atena se află statua Minervei, a dumnezeiței înțelepciunii. Din incidentul acesta Sultanul dă o liturgie de prescuri la biserică. Grecii rămân însă tot turtiți la creeri.

M. 4. Exellenția Sa Arhiepiscopul și Metropolitul românilor gr.-or. din Ungaria, Miron Romanul, asigură pe fi sei sufletesci prin circular, că în părțile extreme ale mergerii activității Sale înapoi, alt regres numai e posibil.

I. 5. Națiunea română din Ungaria capătă o palmă anonimă. Activiștii se încearcă a dovedi „alibi“!

V. 6. Consiliarul consistorial gr.-or. din Sibiu Moise Lazar visează, că Prea Sântia Sa Vicarul Arhiepiscopesc Nicolau Popea a trecut cu vechia mitropolie cu tot la Sânta Unire. Ochii-i închiși strălucesc de bucurie, că i se va da și protopopiatul Tichindealului spre administrare.

S. 7. Redactorul țiarului Ellenzék, Barta, se denumesc ministru de resbel și capătă portfoiul agitațiunilor.

D. 8. Țiarele opozițiunei din România aduc la cunoștința publică, că izvórele lor cele sigure, din cari au scos combaterile regimului actual, s'au uscat cu desevrșire.

L. 9. Mai multe prostii dau în mugure. Agronomii dela „Telegraful Roman“ prorocece un an mános.

M. 10. „Petrar“ cântă pe glasul din cojnița cu fusele: Pretinii-n nenorocire, toți te lasă la perire, dar când te afi-n noroc, sar cu tine chiar și-n foc.

M. 11. Între Austro-Ungaria și România se încheiă o convențiune de vamă. Austro-Ungaria opresce cu desevrșire exportul de crise ministeriali. Muclis Pașa protestează.

I. 12. Academia româna decretează pentru făcare român — și pentru cei-ce nu știu scrie — o ortografie proprie separată. În urmarea acésta se deschide în statistica pentru numărarea popórelor o rubrică separată cu întrebarea: Care ortografie scrii ?

Sântul Cirilă se întórece-n gropă; Cipariu cântă psalmul 81 după voscr. gl.: „O tu lieber Augustin“ !

V. 13. Mai multe foruri matrimoniali gr.-or. și gr.-cat. dechiară căsătoriile între mintea sănátosă și progres de „concubinat“ !

S. 14. În aer se aude un suspin. Suspiniul află, afară de Sibiu, Blaj și puține alte locuri multă simpatia în toate părțile locuite de români. Se cercetează după izvorul suspinului și se află, că confesionalismul voind a fugi de pe pământ, și-a pierdut paspartul, și de aceea suspină amar.

D 15. Diplomația europeană se ocupă încă cu reparatura contractului dela Berlin. Altcum domnesce în Europa obicinuita sterilitate oficioasă.

L. 16. Primministrul Ungariei Tisza exprimă în camera ablegaților următorul advér: „Ordinea e viața jumetate, disordinea cealaltă jumetate“ ! Din motivul acesta recomandă legea pentru introducerea gendarmeriei spre primire.

M. 17. În București se încep lucrările pentru regularea Damb viței. Din incidentul acesta primesc foile op sițiunei rolul de a puți mai departe asupra lor.

M. 18. Diplomația europeană decide trimiterea tractatului dela Berlin la politica dela Telegraful Roman, spre interpretarea pasagelor dubioase.

I. 19. Delegațiunile austro-magiare se conchiam la o ședință extraordinară ca să decida chestiunea: Pe de care parte se se cârpească nouele note de bancă de 10 fi. în cas de rupere.

V. 20. În „Siria“ seau după terminologia muscălească în „Világos“ se alege Piperuş Petru, un bărbat de sine stătător și cu ochi deschiși de primar al orașului. Notariul „Szida Gyuri“ saltă de bucurie ca olariul când și-a restornat carul.

S. 21. Societatea de asigurare „Tisza“ plătesce o daună fără proces. Totodată se constată că în decursul lui Ianuarie s'au comis în Ungaria numai 10 defraudări mai însemnate de bani publici.

D. 22. În Rusia se face primul pas spre trecerea la forma guvernamentală constituțională: un ukaz împărătesc proclamă pentru întreaga Rusia despărțirea totală a justiției de dreptate.

L. 23. Ministrul cultelor noastre și al instrucțiunii publice prescrie pentru fiecare profesor dela școlile statului câte o bătă cu măcuță-n verș, ca recușit de instrucțiune, pentru aplicarea sufixelor în limba magiară.

M. 24. Conte Eugen Zichy ține în casina industrială din Budapesta o prelegere publică despre magiarisare, în care recomandă statului nostru adoptarea bitóngilor tuturor naționalităților nemagiare.

M. 25. Grecii se înarmează bărbătește. Diplomația eur peană capătă un Katzenjammer și așteaptă cu limba scosă ca să-i fiarbă Bismark un korheileveș.

I. 26. Mars provăcă pe madam Europa la un vals. Madam Europa fiind eşofată îi dă o corfă; îi trage însă tot-odată cu cōda ochiului, dându-i sē-ntelegă, că îndată ce va fini Sultanul cu madam Minerva îi stă la dispoziție.

V. 27. Un magiar se încearcă a dovedi că sub coróna Sântului Stefan domnesce dreptatea și amploiaților români nu li se fac pedeci în avansamēt. La primul argument însă îi ia Dumneșeu graiul și el gângăie mereu: „Mátyás Király murit“!

S. 28. Unicul nostru septemvir cāntă mereu: „Ce e patria româna?“ Tisza respunde: „Asta-i încă întrebare!“

D. 29. Calicul strigă abonenților sei până răguseșce: Nu ve îmbulziți că ve dan la toti.

Cocóna Gurădulce.

Gozpodi pomilui! Hihih! Damele române din Sibiiu s'au pus pe calicie, mișuluc! S'au decis ca să arangeze un bal „Calico”, în favorul unui institut de cultură superiôră pentru fetite, cât!

Me temeam eu, că institutul de cultură superiôră pentru fetite, se începe c'o calicie, mișuluc! Dar să vîd damele române din Sibiiu la bal îmbrăcate în percal țipărit . . . cât! Hihih! Damele române din Sibiiu cu șlepurile lor de 10 metrii, mișuluc! să le veđi îmbrăcate în costum de calico, cu preț de 14 fi. . . cât! În anii trecuți, dacã întrau trei dame române în sala balului, era pasagiul încuiat, și cavalerii se pareau,

jucând, că au înghitit câte-o lingura de nuntă și cода le-a
 remas în gât, mițuluc ! Acuma trebuie să-și ducă fiăcare damă
 bărbatul la bal, dacă vrea să aibă cода, cât !

Cода veacului ! Hihhi ! O să veți mirăzanie, mițuluc !
 Damele cele mai calice au să fie cele mai nobile, cât ! Ordinul
 de toaletă prescrie simplu, că fiăcare damă să-și cumpere un
 cоstum de 14 fi. dela Hamrodi, mai mult nimica, mițuluc !
 și dacă va voi vro damă, ca să facă lux în calicie, sigur se
 va presenta la bal desculță, fără chignon și în căița de nópte,
 cât ! Și apoi, mițuluc ! ca să nu le cunoscă nimenea, se ȃice
 că tóte damele se vor presenta cu larve la bal, cât !

Hihhi ! Dacă-i chiar vorba de calicie, atunci nici un
 cоstum de 14 fi. dela Hamrodi nu era de lipsă mițuluc !
 Fiind-că se dă balul în scopul inființării unei scoli pentru fe-
 tițe, cât ! atunci ar fi mult mai estin și mai simbolic un cоstum
 compus din recuisite de instrucțiune publică. Așa încălțămintea :
 Opincute din tăblițe dela istoria biblică. Obiele din circularele
 consistoriali privitoare la instrucțiunea publică. Rochii din ta-
 belele de A B C preserise de stat pentru fiăcare scólă. Scur-
 teicute din asemenea tabele zoologice. Înloc de brazlete, la
 fiăcare mână acațat câte un calimăr de cerneală. Chignons
 din bureții, cu cari se șterg tablele de scólă. În ambele urechi
 cate-o bilă aritmetică, chip de cercei. Tocurile pentru păstrarea
 condeilor, le-ar putea trage prin chignon, înloc de suliițele obici-
 nuite. De eventualiu (Fecher) s'ar putea folosi tăblițe de asfalt,
 pe cari se póte scrie totodată și ordinul de danț. Pudre de
 riz se póte înlocui cu cretă. Apoi la fiăcare dama i-aș da câte
 un lineal în mână, ca să aibă cu ce admona pe băbbați, când
 cochetează cu altele, la credința cea adevărată în taina a șesa.
 Hihhi . . . cât !

Bărbatul meu al doilea — fiă-i țărîna ușoră ca dările din Ungaria și memoria ca a lui Iosif Sterca Șuluț, în trei broșuri — dicca merou unde afla ómeni mai mulți: „O muiere rea e mai rea decât mórtea, prin urmare o muiere bună tot așa de bună ca și mórtea!“ De far fi fost mâncat vermii înainte de a fi dănțuit Isaia la cununia nóstră! Mi-a stricat tot viitoriul cu înțelepciunea lui despre buneta femeilor . . . cât!

După mórtea bărbatului meu celui dintâiu, când era să-i pun pomana cea de șese septămâni, trăgea țigani a verzelor de țiuia ferestile și verișóra-mea a lui Zdrâmboiu bătea din palmi de-i sărea chignonul la grindă mițuluc! Gurădulce era un articol căutat. Acum aștept de 10 ani, dar nici pomană de Gurădulce . . . cât!

Am să mai aștept încă carnevalul acesta, și dacă nu vine nime, în părăsini plec eu după care-mi ese înainte, și nu me las de el de s'ar duce până unde a dus mutul iapa . . . mițuluc!

În urma despărțirii justiției de dreptate și a devenit în cetatea Sas-Sebeș postul de primar. încă dela alegerea avocatului Păcurar, vacant. Acum deși nu e constatat că a devenit și leafa primariului la calitatea de intercalat, sau că se trage în absența primariului de primăresă, totu-și se scrie concurs pentru ocuparea acestui post.

Aspiranții la acest post au de a documenta :

1. Că deși nu sînt păcurari diplomați, știu da cel puțin în strungă.

2. Că posed obrăznicia recerută de a trage leafa regulat fără prestarea de serviții.

3. Că știu dimisiona pe ascuns și superiorii lor posed talentul administrativ de a păstra atare secret.

Petițiunile la acest post au a se îndrepta înaintea de ce-i plesnește avocatului Păcurar prin cap a-și retrage dimisiunea. catră :

Eforia mōșelor din comitatul Sibiiului.

Pentru stingerea flacăielor aprinse de Iosif Șterca Șuluț în memoarul seu Nr. III, află un crâsnic expert ocupațiune durătoare la

N. Popea,
fabricant de biografii.

Ofert la taina a șesa !

Pe mine me chiamă Măriuța, și pe soru-mea Nuța. Amândouă posedem cate-o zestre abundantă, ce am eredit dela muma noastră, care — mulțămită ceriului — se află încă în viață. Noi sîntem cu totul nesticicate și foarte naive, cu deosebire Nuța. În nevinovăția noastră copilărească ținem încă la credința că dacă ne sêrută vrun bărbat ne cresc mustațe, și că barza aduce copii-n cas'a. Atât de copilăroșe și naive sîntem, cu deosebire Nuța !

Noi voim sê ne mărităm cu ori-ce preț, cu deosebire Nuța ! Acêsta din următorele motive :

1. Pentru-că măritarea este chiemarea fetelor ;
2. Pentru-că avem etatea recerută, cu deosebire Nuța.

Amândouă ne aflăm în etatea cea mai potrivită între 20 și 50 de ani, cu deosebire Nuța !

Dela bărbat nu pretindem alta, decât iubire pămîntească și răbdare cerescă.

Deci, cine dorește a stringe în brațe una sau două soții credincioșe, acela e binevenit. Oferte marinimose se primesc cu mulțămită si se vor cuita separat.

Adressa :

Măriuța și Nuța Virginel,
București, strada pardosită Nr. 1 ușa deschisă.

Eufrosină treabă născută din Ușureni a servit la mine un an fără 11 luni și 21 zile. În timpul acesta s'a purtat bine — la joc, bărbată-la mâncare, fidelă — cătră draguț, cu multă grige — pentru sine, și onestă când se aflau tóte sub lăcat.

Ađi mi-a părăsit servițiul fără credință și pribegesce în lume ca să caute pe tatăl gemenilor, cari a ramas acum fără mamă. Cine o va prinde e indreptătit a o ținea pentru sine.

Androchel 30 Ianuarium 1881.

Zacheiu Macriș.

L'a prins.

Țereanul: „Șcie păcatele ce-i asta, pentru servitorea noastră Florica am trebuit să dau la cinci servitori drumul; Niculiță are să fiă al șese-lea.“

Țereanca: „Dar pentru-ce nu dai tu Floricei drumul?!“

Timpul e bani.

— „Me rog domnule pentru un mic ajutoriu.“

— „Pentru-ce nu mergi dumniata la lucru?“

— „N'am timp domnule!“

— „Se pôte?“

— Dapoi nu vedi dumniata, că eu trebiue să umblu la cerșit!

Ghimpele. Caracterul prea puțin marcat. Încearcă o prelucrare mai scurtă și mai arondată. Puterea spirituală o posezi.

Istrache în Aciua. Scrii cu humor. Prelegerea trimisă e însă prea lungă și de puțin interes general.

P. Varză-acră. Chestia interesantă dar locală și prea larg tractată. Cred că a satisfăcut prorocul Bileam.

Âra? N'avem prenumerați în părțile acelea. Materia deși locală, dar bine tractată și rămâne tot nouă. De altă dată.

N. în D. De astă data am făcut întrebuintare numai de idea dtale.

D. F. în O. Binevenit. Poeti n'avem până acum. Îți vom pune o nouă caricatură stereotipă la dispoziție, care-ți va căuta posesiile dacă-i vor plăcé.

X-ul. Ve rugăm numai pentru date exacte, humor și satiră se află în depositul nostru.